Reuchlin, Johannes ; Guarinus <Veronensis>: Vocabularius breviloquus / Joh. Reuchlin. [Enth.:] Ars diphthongandi / Guarinus Veronensis [u.a.]

[Straßburg: Georg <Husner>], 30. Sept. 1496

De N

Nexim. aduerbiū. i. cōiunctim.
Nimirū. i. sine dubio. ꝑfecto. nec mirū
Nimis vel nimiū. aduerbiū quantitatꝭ. id est. plus iusto. vltra voluntatē. multuz vel satis. ꝭm Papiā. ⁊ corripit ni. Unde Ouidiꝰ de reme. Que nimis apparet re/ tia vitat auis. Ponitꝛ etiam nimis ꝓ val/ de vel ꝑfecte. Unde Psalmista. Ego au/ tē humiliatꝰ sum nimis. i. ꝑfecte vel val/ de. vt exponit Bern̄.
Nisi est cōiunctio. id est. si nō. ⁊ corri. pri/ mam. Unde quidā. Non sunt ꝗnqȝ nisi domino dare vulnera nisi. Nō est tuta ni si sine niso filia nisi.
Noctu. i. de nocte. vel in nocte. aduerbiū tempis. Et dr̄ a nocte. Un̄ Prisci. in. xv. lib. In u. pauca inueniuntꝛ aduerbia de/ nominatiua. vt diu. ⁊ ex eo compositū. vt Interdiu. ⁊ a nocte noctu.
Non. est aduerbiuz negandi. Et scias ꝙ hec negatio non ꝓposita nomini ꝑ com/ positionez priuat tm̄. vt nullus. Sed qn̄ ꝑ compositionē adiungitꝛ verbis. sine du bio ꝓuat ⁊ ponit. vt nolo. nescio. nequeo. Hec enim sola verba componuntꝛ cum non vt ostendatꝛ pena inflicta homini ꝓ/ pter originale peccatū. quia ꝓuiitꝰ est in voluntate. sciētia. potentia. Si autē veni at ꝑ infinitatē. tūc habet exilem negatio nē. quia priuat ⁊ ponit. vt nō homo. i. ali quid qđ nō est homo.
Nonagies aduerbiū numeri. i. nonagin ta vicibꝫ. ⁊ dicitꝛ a nonaginta
Nondum. i. nec adhuc ꝭm Papiā.
Nonne. i. nūquid nō. ꝭm Papiā.
Nōnunqȝ. i. aliquotiens. vel aliquādo
Nonies. id ē nouez vicibꝫ. aduerbiū. ⁊ di citur a nouem.
Nouissime. i. vltimo.
Nudiustertius. aduerbiuz tempis est. vt vult Priscianus. Et est dictio composita a nunc ⁊ dies. ⁊ tertius. quasi nunc est di es tertius. Et similiter componitur nu/ diusquartus. id est. nunc est dies quartꝰ. Et generaliter cum quolibet nomine nu merali. ordinali. ꝭm Hug. inuenitꝛ talis compositio. vt nudiuscentesimus. nudi/ usmillesimus. Et sunt omnia aduerbia tempis. Unde Actuū. x. dicitꝛ. A nudius quarta die. id ē a die que nūc est dies q̄r/ ta vsqȝ ad hanc horam. Item. j. Reguz iiij. Ue nobis. nō enī fuit tanta exultatio heri ⁊ nudiustertius.
Nullatenꝰ. vel est dictio cōposita. vel po/ tius quedā irregularꝭ vocū ꝯgeries loco vniꝰ dictiōis posita. ⁊ grauatꝛ pe.
Nunc. i. modo. aduerbiū tempis.
Nuncubi. aduerbiū loci. ⁊ dicitꝛ a num. ⁊ vbi. et interponitꝛ c. causa euphonie. Et m. mutatur in. n. sequente c. vt dicit Pri/ scianꝰ in. j. maio. ꝙ m. trāsit in n. vt num nuncubi.
Nunqȝ. i. in nullo tpe. aduerbiū tempis. Et componitꝛ ex nō ⁊ vnqȝ. ⁊ nō remanet de non nisi n. Sed nusqȝ. i. in nullo loco. cōponitꝛ ex nō ⁊ vsqȝ. Un̄ Hebre. j. Nus/ qȝ angelos apphendit deꝰ. Un̄ nunqȝ ꝑ tinet ad tempꝰ. nusqȝ v̄o ad locū. Unde quidā. Ad tempꝰ nunqȝ: sed ꝑtinet ad lo ca nusqȝ. Similitꝛ vnqȝ ꝑtinet ad tempꝰ. vsqȝ vero ad locū.
Nuper. aduerbiū tempis. ⁊ dicitꝛ a nouꝰ ⁊ tempe. q̄si nouiper. id est recēti tempe. modo parū ante hoc tempꝰ.
Nuspiam. aduerbiū loci. i. in nullo loco. ⁊ dicitꝛ a nō ⁊ vspiam.
Nusqȝ. vide in nunqȝ.
Nutatim aduer. i. nutim. ⁊ signantꝛ. vł de nutu in nutū. qn̄ q̄s sꝑ loquitꝛ ꝑ nutꝰ.
Nutanter. i. dubitanter.

De O

O diuersas partes orōnis efficit. Nā iter dū interiectio est dolentis. vt O deus in quāta miseria. Interdū admirantis. vt O rem admirabilē. Interduz optantis aduer. vt O mihi ꝓteriti referantꝛ celitus anni. Exhortātꝭ q̄z. vt O fugite ⁊c̄. Un̄ in Grecismo dr̄. O stupet. o dubitat. vo/ cat. indignatꝛ. adoptat. Clamat cōqueritꝛ velut exēplis repitꝛ Uel sic. O dolet. o cla mat. vocitat. miratꝛ ⁊ optat. O dedigna tur se nomiat vt ꝓhibetꝛ.
Ob. ꝓpositio his lr̄is sequētibꝫ mutat b. in illas. scꝫ. c. vt Occido. f. vt offero. g. vt regganio. p. vt oppono. Quandoqȝ sub/ trahitur b. vt operio. Si autem sequatꝛ m. subtrahitur b. vt omitto. vł mutatꝛ in m. vt Ommitto. Quandoqȝ tamē in/ tercipit s. cum dictione incipiente a c. vt Obscurus. Unde quidaz. Cur fert grex